

store Livsforsikringsforslag, hvor der netop findes en Udtalelse om, at i Tilfælde af, at noget Selskab sættes under Administration — altsaa et analogt Forhold med dette — maa det paagældende Selskab ikke paatage sig ny Forsikringer, men de Forsikringer, det allerede har løbende, skulle forblive i Kraft. Nu er det altsaa nødvendigt, at vi blive enige om, hvorledes dette skal forstaas. Det ærede Udvalg maa virkelig i denne Henseende tage Stilling, uagtet det siger det modsatte i Betænkningen, og jeg ønsker da at foreslaa en Affattelse, som gaar ud paa, at naar Anmeldelse ikke finder Sted, ophører for Selskaber, som ere i Virksomhed ved denne Lovs Ikrafttræden, Retten til at afslutte ny Forsikringer, hvorom Bekendtgørelse skal ske i Lovtidenden og Berlingske Tidende, medens ny Selskaber uden saadan Anmeldelse ikke maa paabegynde deres Virksomhed. Saa vil jeg være i Overensstemmelse med Landstingets Vedtagelse om denne Lejlighedslov og Landstingets Vedtagelse i Henseende til den store Livsforsikringslov, og i Overensstemmelse med min egen Opfattelse om, hvad der er ret og rigtigt, og hvad man i det hele taget kan tillade sig at bestemme i Henseende til disse Forhold, og jeg agter derfor ogsaa eventuelt i Forening med den ærede Ordfører eller Udvalget at stille Forslag i denne Retning til tredje Behandling. Thi det gaar jo dog ikke an, naar Udvalget paaberaaber sig den Forskel, der er i Opfattelsen heraf, saa at lade blive staaende uafgjort, hvad dette høje Ting har ment med Ordene: „fortsætte sin Virksomhed her i Landet“. Og jeg ønsker det afgjort paa samme Maade her i dette Ting, som det er afgjort i det andet Ting. Ogsaa jeg er vel tilfreds med den ærede Ordførers Udtalelse om, at der ikke i noget af det, der her vedtages, skal ligge nogen Antydning af, i hvilken Retning man ønsker, at en endelig Lov om Livsforsikringsvæsenet her i Landet skal gaa. Jeg tror ogsaa, at det er langt bedre, at man i denne Henseende opsetter enhver Dom eller enhver Tilegnelse af en Overbevisning, indtil man har haft Lejlighed til paa indgaaende Maade at sætte sig ind i de Sager, som berøres ved en saadan Lov, og i denne Henseende kan jeg ogsaa henvise til, at i det andet Ting forskellige Medlemmer, som ved første Behandling vare principielt uenige i Lovforslagets Grundlag, ikke desto mindre under Behandlingen i Udvalget og ved Betænkningens Afgivelse have skiftet Standpunkt og maattet erklære sig for

Autorisationssystemet i Modsætning til det af dem ved første Behandling forfægtede Publicitetssystem, som ogsaa ganske sikkert vil vise sig utilstrækkeligt til Opnaelse af en saadan Lovs Formaal, nemlig de forsikredes Betyggelse. Jeg vil derfor under disse Omstændigheder anbefale det høje Ting at stemme mod det foreliggende Forslag til Ændring. Men skulde det alligevel blive vedtaget, er det jo ikke blot min Ret, men ogsaa min Pligt at føre det frem i det høje Landsting for at spørge, om man muligvis vil være tilbøjelig til at gaa den Vej, der her er foreslaaet, som ganske vist ikke giver Anledning til nogen Kritik efter mit Skøn, og som ikke giver Anledning til Betænkkelighed af den Beskaffenhed, som baade i det ene og det andet Ting er bleven udtalt over for Landstingets Forslag, men som ganske vist heller ikke vil give noget næneværdigt positivt Resultat, men snarere være at betragte som en Adgang for Regeringen til at kunne indsamle Materiale til en hurtigere Igangsættelse af den store Lov, som forhaabentlig maa kunne blive gjort færdig fra begge Rigsdagens Afdelinger i en ikke alt for fjern Fremtid. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og afvente, hvad der maatte blive foretaget i denne Henseende fra det høje Tings Flertal.

I Anledning af et Spørgsmaal, som rettedes til mig fra den ærede Ordfører, om Ulykkesforsikrings-selskaber kunde indgaa under denne Lov, vil jeg gerne sige, at den Udstrækning, i hvilken „Menneskelivs Varighed indgaa som Bestanddel af Risikoen“ for Ulykkesforsikrings-selskaber er, saa vidt jeg kan se, begrænset til de Forhold, hvor et Ulykkesforsikrings-selskabs Erstatning i Tilfælde af Ulykke opsættes i Form af en Livrente, som altsaa bortfalder ved de paagældende forsikredes Død. Det er en Undtagelse, naar en Ulykkesforsikring paa denne Maade opsættes som en Livrente eller finder Sted i Form af en Livrenteforsikring, og jeg har ikke ment ved denne Lov, at saadanne Ulykkesforsikrings-selskaber af denne Grund skulde kunne være underkastede Lovens Bestemmelser. Men for saa vidt et Ulykkesforsikrings-selskab samtidig med denne Virksomhed ogsaa driver den Virksomhed at forsikre med almindelig Livsforsikring, er den ærede Ordfører selvfølgelig enig med mig i, at Selskabet i sin Helhed maa gaa ind under disse Bestemmelser her. Jeg mener altsaa som den ærede Ordfører, at for saa vidt det kun er rent accidentielt, at en saadan Livrenteforsikring